

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления (мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец март 2021 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., П н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

<p>оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>18.09.2020 г. – н. д. № 391/2020 г., III н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203 от НК</p> <p>Делото е срещу Д. М. за длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай и извършено при условията на продължавано престъпление в качеството на длъжностно лице. Образувано е по касационен протест и по касационна жалба на подсъдимия срещу решението по в.н.о.х.д. № 527/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 233/2019 г. на Окръжен съд – Хасково подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 58а, ал. 1 от НК за това, че в качеството му на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б „а“ от НК – разследващ митнически инспектор в Митница – Бургас, присвоил чужди пари в общ размер на 464 652,24 лв., поверени му да ги пази, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.</p> <p>С въззивното решение Апелативен съд – Пловдив изменя присъдата, като: намалява наказанието</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>„лишаване от свобода“ от девет на седем години; намалява наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ от дванадесет на десет години; намалява наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от дванадесет на десет години. Съдът потвърждава присъдата в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска деянието му да бъде преквалифицирано и да му бъде определено наказание в по-нисък размер.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	
<p>25.09.2020 г. – н. д. № 216/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби от подсъдимите В. К. и К. К., от защитниците на подсъдимите Д. А., В. К., С. К., В. Ц., В. Й., Н. К. и Ц. Й., както и по касационна жалба от гражданския ищец – Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВЗ), срещу решението от 07.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. на САС.</p> <p>С първоинстанционната присъда от 10.03.2017 г. по н.о.х.д. № 894/2008 г. на Софийския градски съд:</p> <ul style="list-style-type: none"> - е признат М. П. за виновен за ръководене в периода октомври 2003 г. – април 2004 г. на организирана престъпна група (трайно сдружение на лицата В. К., Д. А., Ц. Й., К. К., В. Й. и Н. К., формирано с цел съгласувано извършване в страната на престъпления по чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК – чрез използване на документи с невярно съдържание да получат без правно основание чуждо движимо имущество, собственост на Републиканския бюджет, с намерение да го присвоят, с цел набавянето на имотни облаги за фирми, като ръководенето на групата се изразява в даване на указания и координиране действията на участниците в престъпната група за фиктивно възстановяване на количества пшеница по договори за продажба чрез замяна в бази, различни от изрично указаните от ДАДРВЗ. Наложено му е наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, признат е за невиновен и е оправдан за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1, пр. 1 от НК (измама в големи размери); - В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. са признати за виновни за участие в организирана престъпна група (ОПГ) – престъпление по чл. 321, ал. 2, от НК; за виновни за извършени самостоятелно, като извършители, на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК, като по отделно на всеки от подсъдимите е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.; - С. К. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно 	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>служебно положение – председател на ДАДРВЗ, извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), като му е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;</p> <p>- В. Ц. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – главен директор на главна дирекция в ДАДРВЗ, умишлено улеснил извършителя С. К., извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4, пр. 4 вр. чл. 26 от НК). В. Ц. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, наложено му е общо наказание от 3 г. лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда е уважен частично гражданският иск, предявен от ДАДРВЗ срещу подсъдимите С. К. и В. Ц. Отхвърлен е изцяло гражданският иск, предявен от „БГ СНАКС“ ООД, гр. Пловдив, срещу подсъдимия М. П.</p> <p>С въззивното решение на САС е изменена първоинстанционната присъда, като: по отношение на подсъдимия М. П. присъдата е отменена и е прекратено наказателното производство по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. присъдата е отменена в частта, в която са осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; отменено е приложението на чл. 23, ал. 1 от НК за подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Д. А. и Н. К.; по отношение на подсъдимия С. К. е отменена присъдата и наказателното производство е прекратено по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимия В. Ц. присъдата е изменена, като е приложен закон за давността, наложените наказания са отменени. В останалата част присъдата е потвърдена.</p>	
<p>20.11.2020 г. – н. д. № 621/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. К., П. М., Г. Г., С. И., М. Е., И. С., И. Д. и Г. Б. против присъда № 5 от 11.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 42/2017 г. на АСНС, с която първоинстанционната присъда от 28.11.2016 г. по н.о.х.д. № 857/2014 г. на СНС е отменена в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - П. К. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК; - П. М. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК; - Г. Г. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК; - С. И. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 1, пр. 2 НК; 	<p>Обявено за решаване.</p>

- М. Е. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;
- И. С. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК;
- И. Д. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;
- Г. Б. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимите са признати за виновни и осъдени по така повдигнатите им обвинения, като са им наложени следните наказания:

- на П. К. и П. М. – „лишаване от свобода“ за срок от три години за всеки един от тях;
- на Г. Г. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 4000 лв.;
- на С. И. – „лишаване от свобода“ за срок от четири години;
- на М. Е. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на И. С. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на И. Д. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;
- на Г. Б. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.

В останалата част, с която С. И. и П. М. са признати за невиновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 20, ал. 2 НК, а П. К., Н. С., И. П., З. Т. и И. А. са признати за невиновни в извършване на отделни престъпления по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301,

<p>ал. 1, пр. 2, алт. 2 НК, първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби на подсъдимите са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.</p>	
<p>24.11.2020 г. – н. д. № 678/2020 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 304 от НК</p> <p>Делото е срещу бившия министър на отбраната Николай Н. за неизпълнение на договори с руската компания РСК „МиГ“ относно ремонта и доставката на резервни части за самолети МиГ-29.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решението от 13.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № П 12/2020 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъда от 02.07.2019 г. на Софийския градски съд по н.о.х.д. № С-5/2017 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият Николай Н. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по служба по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – министър на отбраната на Република България, не изпълнил служебни задължения, произтичащи от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, и от това са настъпили значителни вредни последици за Българската армия, като случаят се явява особено тежък.</p> <p>В касационния протест се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане въззивното решение да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>15.12.2020 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнаС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнаС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо обществено от</p>	<p>Отложено без дата поради заболяване на подсъдимия.</p>

<p>закрит тип.</p> <p>На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p> <p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>15.12.2020 г. – н. д. № 32/2020 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия и неговия защитник срещу решение № 167 от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда № 44 от 31.10.2016 г. по н.о.х.д. 393/2016 на Окръжен съд – Русе подсъдимият Р. А. Х. е осъден за четири престъпления, извършени от него в качеството му на длъжностно лице – кмет на община Ветово. Първото е по чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление) – присвояване на поверени му да управлява чужди пари, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, като от това са произлезли значителни вреди за община Ветово, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“, „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години и „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

срок от 5 години. Второто е по чл. 220, ал. 1 от НК – сключване на неизгодна сделка, от която са произлезли значителни вреди за община Ветово в размер на 28 311,36 лева, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години. Третото – по чл. 219, ал.1 от НК – безстопанственост, от която са последвали значителни щети за община Ветово в размер на 61 933,30 лева, за което му е наложено наказание 1 година „лишаване от свобода“ и глоба от 1500 лв. Четвъртото – по чл. 282, ал. 1 от НК – длъжностно престъпление, за което му е наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“. За всички престъпления на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо наказание – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години. Към него са присъединени наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години и глоба в размер на 1500 лв. Със същата присъда подсъдимият е осъден да заплати сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, на община Ветово.

С обжалваното решение Апелативен съд – Варна е изменил първоинстанционната присъда, като е приложил закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК и на основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 години. Със същото решение е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 години, а в частта, с която е наложено наказание по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. С въззивното решение е намалено и присъденото обезщетение от 98 966,54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.

Настоящото касационно производство е трето по реда си, след като ВКС се е произнесъл с решение № 213 по к.н.д. № 813/2017 г. и с решение № 267 по к.н.д. № 1029/2018 г.

С жалбата се иска отмяна на въззивния съдебен акт в наказателната част и оправдаване на подсъдимия, както и отмяна на частта, с която съдът се е произнесъл по гражданския иск.

17.12.2020 г. – н. д. № 860/2020 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 206 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Л. А. Б. и М. Б. А. срещу решението от 11.08.2020 г. по в.н.о.х.д. № 283/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда от 05.03.2019 г. по н.о.х.д. № 539/2016 г. на Окръжен съд – Пазарджик Л. А. Б. е признат за виновен за това, че в периода от 03.12.2009 г. до 08.04.2010 г. в гр. Пазарджик, при условията на продължавано престъпление, противозаконно е присвоил чужда движима вещ – паричната сума от 144 550,79 лв., собственост на Община Ракитово, която владеел, след като сумата му била преведена по

Обявено за решаване.

негова молба, по посочени от него банкови сметки, като е изтеглил получената сума на каса в банков клон и обсебването е извършено в особено големи размери и представлява особено тежък случай. На основание чл. 206, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 вр. чл. 36 от НК му е наложено наказание от 5 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК подсъдимият е лишен от право да упражнява адвокатска професия за срок от 5 години. Признат е за невиновен и е оправдан по обвинението по чл. 217, ал. 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Подсъдимият М. Б. А. – общински съветник в Общински съвет – гр. Ракитово, е признат за виновен в това, че на 28.10.2011 г. в гр. Пазарджик, в качеството си на длъжностно лице – временно изпълняващ длъжността кмет на Община Ракитово, не е положил достатъчно грижи за ръководенето на изпълнителната дейност на общината и възложената му работа и от това е настъпила значителна щета за Община Ракитово в размер на 76 454,58 лв., като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаците на по-тежко престъпление. На основание чл. 219 вр. чл. 54 вр. чл. 36 и чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, лишен е и от право да заема обществена длъжност – общински съветник, за срок от 3 години.

С въззивното решение е изменена присъдата в наказателно-осъдителната част: намалено е наложеното на Л. А. Б. наказание за извършеното престъпление по чл. 206, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК с приложение на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК от 5 на 4 години „лишаване от свобода“. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата част.

В касационната жалба на Л. А. Б. са релевираны всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на обжалваното въззивно решение, ако не се намерят основания за връщане на делото за изправяне на неотстраними съществени процесуални нарушения, да се признае Л. А. Б. за невиновен в извършване на вмененото му престъпление по чл. 206, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. В алтернатива се отправя молба за намаляване на наложените наказания, като за наказанието „лишаване от свобода“ се приложи чл. 66 от НК.

Всички касационни основания са заявени и от М. Б. А. Отправят се искания за отмяна на присъдата и въззивното решение и във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК – оправдаване на подсъдимия, в алтернатива: в случай че са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения – връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на окръжния или апелативния съд, във връзка с касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – прилагане на закон за по-леко наказуемо престъпление по чл. 219, ал. 1 от НК, във връзка с касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – намаляване размера на наложеното наказание с оглед изключително по своя характер смекчаващо обстоятелство и приложение на чл. 66 от НК.

15.02.2021 г. – н. д. № 46/2021 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 202 от НК
Делото е срещу И. Д. Ш. – бивш директор на Професионална гимназия по механизация на

С Решение № 33/26.02.2021 г.
ВКС реши:

<p>земеделското стопанство (ПГМЗС) – гр. Септември. Образувано е по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивното решение от 09.11.2020 г. по в.н.о.х.д. № 411/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда от 06.07.2020 г. по н.о.х.д. № 272/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик И. Д. Ш. е признат за виновен в извършването на две престъпления като длъжностно лице – директор на ПГМЗС – гр. Септември – по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК (длъжностно присвояване при условията на продължавано престъпление, като за улесняването му е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание) и по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (общо стопанско престъпление – безстопанственост), за които са му наложени наказания „лишаване от свобода“ от по 2 години, а за второто, улесняващо първото престъпление, и допълнително факултативно наказание на основание чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК – „лишаване от право да заема държавна длъжност – директор на училище“ за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд определя едно общо наказание на подсъдимия в размер на 2 години „лишаване от свобода“, към което на основание чл. 23, ал. 2 от НК е присъединено наказанието „лишаване от право да заема държавна длъжност – директор на училище“ за срок от 3 години, като изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 4 години.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НК или връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както от нея, така и от първата инстанция, или да се намали наложеното наказание на подсъдимия като явно несправедливо, респективно се иска отхвърляне на гражданския иск и прекратяване на производството по отношение на него или неговото намаляване по размер.</p>	<p>Изменя въззивно решение № 143/09.11.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 411/2020 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив, като намалява:</p> <ul style="list-style-type: none"> - размера на наложените на подсъдимия И. Д. Ш. наказания „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 НК от две години на една година и за престъплението по чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 93, т. 1, б. Б вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 НК от две години на десет месеца; - определеното на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо наказание „лишаване от свобода“ от две години на една година; - изпитателния срок по чл. 66, ал. 1 от НК от четири години на три години, считано от влизане на присъдата в сила. <p>Оставя в сила въззивното решение в останалата част.</p>
<p>17.02.2021 г. – н. д. № 946/2020 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 301 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. В. А. и М. Д. К. срещу въззивно решение № 88 от 14.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 53/2020 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С присъда от 13.11.2019 г. по н.о.х.д. № 1083/2018 г. на Окръжен съд – Бургас П. В. А. и М. Д. К. като съизвършители са признати за виновни в извършването на продължавано престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване на дар – парична сума, който не им се следва в качеството им на длъжностни лица – инспектори при ОДБХ – гр. Бургас), за което са им наложени наказания „лишаване от свобода“ от по 1 година и 6 месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3</p>	<p>С Решение № 31/24.02.2021 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя решение № 88 по в.н.о.х.д. № 53/2020 г. по описа на Бургаския апелативен съд, като преквалифицира извършеното от подсъдимите П. В. А. и М. Д. К. престъпление в</p>

<p>години, и „глоба“ в размер на по 1500 лева за всеки един от тях. Съдът налага на всеки от подсъдимите и наказание „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с държавни контролни функции“ за срок от 3 години.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>В касационната жалба на подсъдимия П. В. А. се твърди наличието на съществени процесуални нарушения и се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на първата или въззивната инстанция.</p> <p>В касационната жалба на подсъдимата М. Д. К. се сочи наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция. При условията на евентуалност се иска наложеното наказание „глоба“ да бъде определено в размера на законовия минимум от 100 лева.</p>	<p>чл. 301, ал. 1 от НК и ги оправдава да са извършили подкупа като продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 от НК.</p> <p>Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.</p>
<p>17.02.2021 г. – н. д. № 939/2020 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решение № 10297 от 23.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 414/2020 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда от 03.12.2019 г. по н.о.х.д. № 468/2019 г. на Окръжен съд – Враца подсъдимият И. Т. В. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (опит за даване на подкуп на длъжностно лице – полицейски органи).</p> <p>С решението на САС първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.</p>	<p>С Решение № 42/11.03.2021 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 10297 от 23.09.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 414/2020 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>23.02.2021 г. – н. д. № 780/2020 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 219 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимите А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“. Наложени са му и наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

отговорност“) от НК за срок от по 3 години.

Със същата присъда подсъдимият О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК – и двете за срок от по 4 години. На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказание измежду наложените по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Към така определеното наказание са присъединени и тези по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.

С присъдата И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до 17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 („лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“) и т. 7 („лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“) от НК – и двете за срок от по 3 години.

С обжалваното решение първоинстанционната присъда е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С касационната жалба на защитниците на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване размера на наложеното наказание.

С касационната жалба на защитника на И. Я. И. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване.

15.03.2021 г. – н. д. № 992/2020 г., П н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 304а от НК

Делото е образувано по жалба на Ш. М. Х. срещу решение № 260047/11.11.2020 г. по в.н.о.х.д. № 219/2020 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена изцяло присъда № 8/22.06.2020 г. по н.о.х.д. № 92/2020 г. на Окръжен съд – Търговище.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Ш. М. Х. е признат за виновен в това, че на 02.06.2020 г. в гр. Търговище дал подкуп от 50 лева на длъжностно лице – младши автоконтрольор, за да не извърши действия по служба по изготвяне на документи, свързани с административнонаказателна дейност, а именно да не му бъде издадена глоба с фиш за допуснато от него нарушение по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години, както и „глоба“ в размер на 1000 лева.

В касационната жалба са посочени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция. В алтернатива се отправя молба за оправдаване на подсъдимия или намаляване на наказанието „лишаване от свобода“ в минималния размер, предвиден от закона, с приложението на нормите на чл. 55 от НК, както и с приложение на института на условното осъждане по чл. 66, ал. 1 от НК.

19.03.2021 г. – н. д. № 117/2021 г., П н. о., докладчик: Татяна Кънчева, чл. 304а от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата В. П. Б. срещу решение № 260039 от 09.11.2020 г. по в.н.о.х.д. № 360/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда по н.о.х.д. № 8/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик В. П. Б. е призната за виновна в това, че на 16.05.2018 г. на АМ – Тракия направила опит да даде подкуп, представляващ парична облага – пари на стойност 20 лв., на длъжностни лица – полицейски органи, за да не извършат действие по служба – да прекратят проверка, без да ѝ съставят АУАН за установеното нарушение като водач на МПС и без да ѝ връчват издаден електронен фиш за нарушение по ЗДвП, с който ѝ е наложена „глоба“ в размер на 400 лева, като престъплението е останало недовършено по независещи от нея причини, поради което и на основание по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ и ал. 3 от НК вр. чл. 42а от НК вр. чл. 43б, ал. 1 и ал. 2 от НК е осъдена на пробация с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година при периодичност на явяване два пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година.

С оспореното въззивно решение първоинстанционната присъда е потвърдена.

В жалбата са посочени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като е акцентирано на същественото нарушение на процесуалните правила. Основното искане е за отмяна на атакувания

съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.	
<p>23.03.2021 г. – н. д. № 140/2021 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по искане на осъдения Н. Б. П. за възобновяване на н.о.х.д. № 257/2020 г. на Окръжен съд – Пазарджик.</p> <p>С присъда от 26.06.2020 г. по н.о.х.д. № 257/2020 г. на Окръжен съд – Пазарджик Н. Б. П. е признат за виновен и осъден:</p> <ul style="list-style-type: none"> - за това, че на 09.01.2020 г. в гр. София противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство – лек автомобил, без съгласието на владелеца, с намерение противозаконно да го ползва, като деянието е извършено в пияно състояние, поради което и на основание чл. 346, ал. 2, т. 2, пр. 1 вр. ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 от НК е осъден на 10 месеца „лишаване от свобода“; - за това, че на 09.01.2020 г. на път И – 84, между с. Варвара и гр. Велинград, предложил подкуп – парична сума от 5000 лева на длъжностно лице – полицейски орган, за да не извърши действие по служба – да не бъде задържан за престъпление по чл. 346, ал. 2, т. 2, пр. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 от НК е осъден на 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1000 лева; - за това, че на 09.01.2020 г. на път И – 84 управлявал лек автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 1,39 промила, поради което и на основание чл. 343б, ал. 1 вр. чл. 58а, ал. 1 от НК е осъден на 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 600 лева. <p>На основание чл. 343г от НК подсъдимият е лишен от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 година и 6 месеца. На основание чл. 23 от НК на подсъдимия е определено едно общо наказание от 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1000 лева. На основание чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на наложеното наказание „лишаване от свобода“ е отложено за изпитателен срок от 3 години и 6 месеца. Постановена е и пробационна мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ през време на изпитателния срок.</p> <p>Присъдата не е обжалвана и протестирана и е влязла в сила.</p> <p>В искането за възобновяване се твърди наличие на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушения на материалния закон. Алтернативно се поддържа и основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за възобновяване на делото и изменение на първоинстанционната присъда.</p>	